

Tymczasowe cele ochrony dla gatunków i ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 Puszcza Kampinoska PLC140001, wynikające z warunków utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony

Lp.	Przedmiot ochrony gatunek	Typ populacji	Parametr / wskaźnik stanu ochrony	Cel ochrony	Uwagi
1.	A030 bocian czarny (<i>Ciconia nigra</i>)	r	Stan populacji	Zachowanie populacji na poziomie minimum 10 par, z uwzględnieniem fluktuacji pomiędzy poszczególnymi latami.	Liczebność za SDF 10-15 par. Zagrożeniem dla gatunku jest obniżenie poziomu wód gruntowych powodujące zanikanie żerowisk na terenie Puszczy Kampinoskiej oraz niepokojenie ptaków w pobliżu gniazd w okresie lęgowym
			Stan siedliska	Utrzymanie miejsc żerowania w pasach bagiennych w pobliżu potencjalnych siedlisk lęgowych, w promieniu co najmniej 5 km.	
2.	A072 trzmielojad (<i>Pernis apivorus</i>)	r	Stan populacji	Zachowanie populacji na poziomie minimum 5 par z uwzględnieniem fluktuacji pomiędzy poszczególnymi latami.	Liczebność w dotychczasowym SDF 15-25 par, dotyczyła także par bez gniazd. Zagrożeniem dla gatunku są: 1) utrata siedlisk lęgowych spowodowana niekontrolowanym przebywaniem osób w sezonie lęgowym; 2) sukcesja wtórna na śródleśnych łąkach.
3.	A119 kropiatka (<i>Porzana porzana</i>)	r	Stan populacji	Zachowanie populacji na poziomie minimum 20 samców, z uwzględnieniem fluktuacji pomiędzy poszczególnymi latami.	Liczebność w dotychczasowym SDF 50 samców, dotyczy mokrych okresów wiosenno-letnich, w ostatnim dziesięcioleciu liczebność określana jest na 20-50 samców. Zagrożeniem dla gatunku jest zanikanie siedlisk w wyniku przesuszenia zmiany poziomu wód powierzchniowych w trakcie sezonu lęgowego oraz presja drapieżników oraz zdziczałych zwierząt domowych powodująca straty w lęgach.
4.	A122 derkacz (<i>Crex crex</i>)	r	Stan populacji	Zachowanie populacji na poziomie minimum 20 samców, z uwzględnieniem fluktuacji pomiędzy poszczególnymi	Liczebność za SDF 95 osobników, ale dotyczyła okresu sprzed kilkunastu lat, obecnie notuje się wahania liczebności 20-95 samców.

				latami.	Zagrożeniem dla gatunku są: 1. Sukcesja wtórna powodująca zanikanie siedlisk lęgowych; 2. Presja drapieżników oraz zdziczałych zwierząt domowych powodująca straty w lęgach; 3. Zamiany poziomu wód gruntowych powodujące zanikanie siedlisk lęgowych; 4. Presja urbanizacyjna powodująca zanikanie siedlisk.
5.	A224 lelek (<i>Caprimulgus europaeus</i>)	r	Stan populacji	Zachowanie populacji na poziomie minimum 50 par z uwzględnieniem fluktuacji pomiędzy poszczególnymi latami.	Liczebność za SDF 50 par Zagrożeniem dla gatunku są: 1) zanikanie siedlisk w wyniku sukcesji wtórnej; 2) płoszenie, niszczenie lęgów przez osoby nielegalnie przebywające poza szlakami turystycznymi; 3) zanikanie ekstensywnego rolnictwa w otoczeniu obszaru Puszcza Kampinoska.
6.	A232 dudek (<i>Upupa epops</i>)	r	Stan populacji	Zachowanie populacji na poziomie minimum 40 par z uwzględnieniem fluktuacji pomiędzy poszczególnymi latami.	Liczebność za SDF 40-50 par Zagrożeniem dla gatunku są zanik bazy pokarmowej w wyniku nadmiernej sukcesji wtórnej na terenach łąk i pastwisk oraz presja urbanizacyjna na terenach rolniczych w obszarze Puszcza Kampinoska, ew. zanikanie miejsc gniazdowania w wyniku starzenia się i rozpadu drzew dziuplastych w krajobrazie rolniczym.
7.	A238 dzięcioł średni (<i>Dendrocopos medius</i>)	p	Stan populacji	Zachowanie populacji na poziomie minimum 80 par z uwzględnieniem fluktuacji pomiędzy poszczególnymi latami.	Liczebność za SDF 80-100 par
8.	A246 lerka (<i>Lullula arborea</i>)	r	Stan populacji	Zachowanie populacji na poziomie minimum 250 par z uwzględnieniem fluktuacji	Liczebność za SDF 250-300 par Zagrożeniem dla gatunku są: 1. Presja drapieżników oraz zdziczałych

				między poszczególnymi latami.	zwierząt domowych powodująca straty w łęgach; 2. Presja urbanizacyjna powodująca zanikanie siedlisk; 3. Pożary spowodowane m.in. nielegalnym wypalaniem łąk i nieużytków (dotyczy głównie nieruchomości niebędących w użytkowaniu wieczystym Kampinoskiego PN); 4. Płoszenie, niszczenie łęgów przez osoby nielegalnie przebywające poza szlakami turystycznymi.
9.	4068 dzwonecznik wonny (<i>Adenophora liliifolia</i>)	p	Stan siedliska	1. Poprawa stanu potencjalnego siedliska gatunku (ciepłolubne dąbrowy) m.in. przez doświetlenie stanowisk, usuwanie gatunków niepożądanych (w tym inwazyjnych) na powierzchni co najmniej 10 ha. 2. Próba wzmocnienia populacji przez restytucję.	Liczebność za SDF - brak danych Obecnie w KPN trwa restytucja dzwonecznika w siedliska dla niego potencjalnie wskazane ze względu na jego wymagania siedliskowe, czyli dąbrowy świetliste. Notowany był w KPN tylko na 1 stanowisku, w którym zanikł. Planuje się miejsca z restytucją dzwonecznika bardziej dostosować pod jego wymagania. Zagrożeniem dla gatunku są: 1. Zmiany w siedlisku polegające na zarastaniu dąbrów gatunkami drzew i krzewów charakterystycznymi dla żyznych lasów liściastych typu grądu (grądowienie dąbrów); 2. Mała populacja powodująca możliwość wymarcia gatunku; 3. Położenie populacji na skraju zasięgu; 4. Zgryzanie przez roślinożerców.
10.	1437 leniec bezpodkwiatkowy (<i>Thesium ebracteatum</i>)	p	Stan siedliska	Zachowanie siedliska w miejscu występowania na powierzchni co najmniej 10 ha oraz poprawa stanu potencjalnych siedlisk gatunku – murawy ciepłolubne,	Liczebność za SDF -210 osobników Zagrożeniem dla gatunku są: 1. Sukcesja wtórna powodująca zanikanie siedliska; 2. Eutrofizacja siedlisk;

				okrajki, zarastające murawy – miejsca ciepłe, silnie lub umiarkowanie nasłonecznione, suche do świeżych.	3. Fizyczne niszczenie stanowisk (wydeptywanie, zgryzanie, buchtowanie dzików).
11.	1617 starodub łukowy (<i>Angelica palustris</i> = <i>Ostercum palustre</i>)	p	Stan siedliska	Zachowanie siedliska w miejscu występowania na powierzchni co najmniej 100 ha oraz poprawa stanu potencjalnych siedlisk gatunku – łąki wilgotne, zmiennowilgotne, ziołorośla.	Liczebność za SDF -251-500 osobników Zagrożeniem dla gatunku są: 1. Sukcesja wtórna powodująca zanikanie siedliska; 2. Obniżenie poziomu wód gruntowych powodujące przesuszenie siedliska.
12.	1084 pachnica dębowa (<i>Osmoderma eremita</i> (<i>Osmoderma barnabita</i>)	p	Stan siedliska	Zachowanie potencjalnych siedlisk gatunku (minimum 200 drzew).	Liczebność za SDF - brak danych Zagrożeniem dla gatunku jest utrata siedlisk w wyniku wycinania drzew z dziuplami lub usuwanie próchna z wnętrza pni.
13.	1086 zgmiotek cynobrowy (<i>Cucujus cinnaberinus</i>)	p	Stan siedliska	Zachowanie drzewostanów z martwymi i obumierającymi drzewami (głównie dąb (<i>Quercus sp.</i>) i osika (<i>Populus tremula</i>)) w różnym stopniu rozkładu m.in. w obszarach ochrony ścisłej (minimum powierzchni leśnej 4,5 tys. ha).	Liczebność za SDF - brak danych Zagrożeniem dla gatunku jest utrata siedlisk w wyniku wycinania drzew z dziuplami lub usuwanie próchna z wnętrza pni.
14.	1060 czerwonończyk nieparek (<i>Lycaena dispar</i>)	p	Stan siedliska	Zachowanie siedlisk gatunku na powierzchni minimum 600 ha.	Liczebność za SDF - brak danych Zagrożeniem dla gatunku są: 1. Zanikanie siedlisk gatunku w wyniku zarastania łąk i turzycowisk; 2. Obniżenie poziomu wód gruntowych; 3. Koszenie łąk przed zakończeniem żerowania larw na roślinach pokarmowych; 4. Niszczenie siedlisk w wyniku wykaszania brzegów rowów melioracyjnych i kanałów oraz przez osuszanie zbiorników śródłąkowych.

15.	1065 przeplatka aurinia (<i>Euphydryas (Eurodryas) aurinia</i>)	p	Stan siedliska	Zachowanie warunków siedliskowych w miejscach występowania gatunku na powierzchni minimum 2 ha.	Liczebność za SDF - brak danych Zagrożeniem dla gatunku są: 1. Zanikanie siedlisk gatunku w wyniku zarastania łąk przez roślinność krzewiastą, ustępowanie rośliny pokarmowej larw – czarcikęsu łąkowego (<i>Succisa pratensis</i>) w wyniku zacienienia; 2. Obniżenie poziomu wód gruntowych powodujące przesuszenie siedliska.
16.	6177 modraszek telejus (<i>Maculinea (Phengaris) teleius</i>)	p	Stan siedliska	Zachowanie siedlisk gatunku na powierzchni minimum 60 ha.	Liczebność za SDF - brak danych. Zagrożeniem dla gatunku są: 1. Zanikanie siedlisk w wyniku zarastania łąk przez roślinność krzewiastą; 2. Zanikanie siedlisk w wyniku ustępowania rośliny pokarmowej wczesnych stadiów larwalnych gąsienic - krwiściągu lekarskiego (<i>Sanguisorba officinalis</i>); 3. Zanikanie siedlisk w wyniku ustępowania mrówek z rodzaju <i>Myrmica</i> , w mrowiskach których odbywa się część rozwoju larwalnego i przepoczwarzanie motyla; 4. Obniżenie poziomu wód gruntowych powodujące przesuszenie siedliska.
17.	1042 zalotka większa (<i>Leucorrhinia pectoralis</i>)	p	Stan siedliska	Zachowanie potencjalnych siedlisk występowania (minimum 3 stanowiska).	Liczebność za SDF - brak danych. Zagrożeniem dla gatunku jest obniżenie poziomu wód gruntowych powodujące zanikanie siedlisk rozrodczych, zaśmiecanie zbiorników oraz zarybianie oczek wodnych.
18.	1308 mopek (<i>Barbastella barbastellus</i>)	p	Stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie min. 800 osobników z uwzględnieniem fluktuacji pomiędzy poszczególnymi latami.	Liczebność za SDF: 800-1000 os. Zagrożeniem dla gatunku są kolizje drogowe, zwłaszcza na drogach wojewódzkich nr 579 i 580, utrata miejsc rozrodu oraz zanikanie miejsc zimowania.

			Stan siedliska	1. Zachowanie drzewostanów z martwymi i obumierającymi drzewami w różnym stopniu rozkładu m.in. w obszarach ochrony ścisłej (minimum powierzchni leśnej 4,5 tys. ha). 2. Utrzymanie potencjalnych miejsc zimowania (minimum 100 stanowisk).	
19.	1361 ryś (<i>Lynx lynx</i>)	p	Stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie min. 3 osobniki. Poprawa stanu populacji – wzbogacenie puli genowej przez wsiedlanie nowych osobników wywodzących się z populacji nizinnych.	Liczebność w dotychczasowym SDF: 6-10 os, ale obecnie jest mniej. Głównymi zagrożeniami dla gatunku są: zubożenie puli genowej, fragmentacja siedliska w wyniku istnienia barier architektonicznych, kłusownictwo oraz presja urbanizacyjna powodująca wycofywanie się gatunku.
			Stan siedliska	Zachowanie warunków siedliska gatunku - baza pokarmowa (głównie sarna (<i>Capreolus capreolus</i>)), wysoki udział terenów leśnych w ogólnej powierzchni Parku. Poprawa warunków siedliska gatunku - wzrost liczby i poprawa jakości powiązań przyrodniczych pomiędzy Puszczą Kampinoską a ostojami rysia (<i>Lynx lynx</i>) we wschodniej Polsce, eliminacja obiektów antropogennych ograniczających areły oraz swobodę przemieszczania się zwierząt w Parku (w szczególności	

				nabywanie gruntów), wzrost zróżnicowania przestrzennego ekosystemów leśnych (powalone drzewa, wykroty, drzewostany o mieszanym składzie gatunkowym i wiekowym).	
--	--	--	--	---	--

Tymczasowe cele ochrony dla siedlisk przyrodniczych, będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 Puszcza Kampinowska PLC140001, wynikające z warunków utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony

Siedlisko przyrodnicze	Parametr / wskaźnik stanu ochrony	Cel ochrony	Uwagi
2330 - wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi (<i>Corynephorus</i> , <i>Agrostis</i>)	Powierzchnia siedliska	Zachowanie siedliska na powierzchni nie mniejszej niż 60 ha.	Głównymi zagrożeniami dla tego typu siedlisk są: 1. Sukcesja wtórna powodująca zanikanie siedliska. 2. Antropopresja (wydeptywanie, rozjeżdżanie, pozyskiwanie piasku, przeznaczanie terenów pod zabudowę, powstawanie dzikich wysypisk składowisk odpadów). 3. Wkraczanie gatunków roślin obcych i inwazyjnych (w szczególności konyza kanadyjska (<i>Coryza canadensis</i>) i robinia akacjowa (<i>Robinia pseudoacaccia</i>)).
	Gatunki charakterystyczne	Obecność gatunków charakterystycznych: szczotlicha siwa <i>Corynephorus canescens</i> , sporek wiosenny <i>Spergula morisonii</i> , chroszcz nagołodygowy <i>Teesdalea nudicaulis</i> , przetacznik Dillena <i>Veronica dillenii</i> , chrobotki z rodzaju <i>Cladina</i> i <i>Cladonia</i> .	
	Ekspansja krzewów i podrostu drzew	Poprawa stanu siedliska przez utrzymanie stopnia pokrycia drzew i krzewów < 30%.	
4030 – suche wrzosowiska (<i>Calluno-Genistion</i> , <i>Pohlio-Callunion</i> , <i>Calluno-Arctostaphylon</i>)	Powierzchnia siedliska	1. Utrzymanie siedliska we właściwym stanie ochrony na powierzchni nie mniejszej niż 7 ha. 2. Umożliwienie kształtowania się siedliska w nowych lokalizacjach.	Głównymi zagrożeniami dla tego typu siedlisk są: 1. Sukcesja wtórna powodująca zanikanie siedliska. 2. Eutrofizacja siedlisk. 3. Naruszenie pokrywy glebowej w wyniku wydeptywania i rozjeżdżania
	Gatunki charakterystyczne	Obecność gatunków charakterystycznych: janowiec ciernisty <i>Genista germanica</i> , kaniańka macierzankowa <i>Cuscuta epithymum</i> , widłoząb miotłowy <i>Dicranum scoparium</i> , borześląd zwisty <i>Pohlia nutans</i> , chrobotek kieliszkowaty <i>Cladonia chlorophaea</i> , chrobotek niekształtny <i>Cladonia deformis</i> , chrobotek kubkowaty	

		<i>Cladonia pyxidata</i> , mącznica lekarska <i>Arctostaphylos uva-ursi</i> .	
	Ekspansja krzewów i podrostu drzew	Poprawa stanu siedliska przez utrzymanie stopnia pokrycia drzew i krzewów <30%.	
	Obce gatunki inwazyjne i rodzime ekspansywne	Występowanie gatunków obcych inwazyjnych i rodzimych ekspansywnych najwyżej pojedynczo i w rozproszeniu.	
6120– ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe (<i>Koelerion glaucae</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie siedliska we właściwym stanie ochrony na powierzchni nie mniejszej niż 10 ha.	Głównymi zagrożeniami dla tego typu siedlisk są: 1. Sukcesja wtórna powodująca zanikanie siedliska. 2. Eutrofizacja siedlisk. 3. Antropopresja (wydeptywanie, rozjeżdżanie, pozyskiwanie piasku, przeznaczanie terenów pod zabudowę, dzikie składowiska odpadów). 4. Wkraczanie gatunków obcych i inwazyjnych (w szczególności konyza kanadyjska (<i>Conyza canadensis</i>) i robinia akacjowa (<i>Robinia pseudoacaccia</i>))
	Gatunki charakterystyczne	Obecność gatunków charakterystycznych: goździk piaskowy <i>Dianthus arenarius</i> , łyszczec baldachogronowy <i>Gypsophila fastigiata</i> , lepnica drobnokwiatowa <i>Silene borysthena</i> , lepnica tatarska <i>Silene tatarica</i> , mietelnik piaskowy <i>Kochia laniflora</i> , smagliczka pagórkowa <i>Alyssum montanum</i> , naradka północna <i>Androsace septentrionalis</i> , rojownik pospolity <i>Jovibarba sobolifera</i> , traganek piaskowy <i>Astragalus arenarius</i> , babka piaskowa <i>Plantago arenaria</i> , chondrilla sztywna <i>Chondrilla juncea</i> , wydmuchrzyca piaskowa <i>Leymus arenarius</i> , strzęplica sina <i>Koeleria glauca</i> , kostrzewa piaskowa <i>Festuca psammophila</i> .	
	Ekspansja krzewów i podrostu drzew	Poprawa stanu siedliska przez utrzymanie stopnia pokrycia drzew i krzewów < 25%.	
	Obce gatunki inwazyjne i rodzime ekspansywne	Występowanie gatunków obcych inwazyjnych i rodzimych ekspansywnych najwyżej pojedynczo i w rozproszeniu.	

6410– łąki olszewnikowo-trzęślicowe (<i>Molinion</i>)	Powierzchnia siedliska	Zachowanie lub poprawa stanu siedliska na powierzchni nie mniejszej niż 100 ha.	Głównymi zagrożeniami dla tego typu siedlisk są: 1. Sukcesja wtórna powodująca zanikanie siedliska. 2. Obniżenie poziomu wód gruntowych powodujące przesuszenie siedliska. 3. Presja urbanizacyjna powodująca zanikanie siedliska. 4. Niewłaściwe terminy i technika koszenia. 5. Fragmentacja siedliska.
	Gatunki charakterystyczne	Obecność gatunków charakterystycznych: goździk pyszny <i>Dianthus superbus</i> , okrzyń łąkowy <i>Laserpitium prutenicum</i> , olszewnik kminkolistny <i>Selinum carvifolia</i> , koniopłoch łąkowy <i>Silaum silaus</i> , goryczka wąskolistna <i>Gentiana pneumonanthe</i> , przytulia północna <i>Galium boreale</i> , czarcikęs łąkowy <i>Succisa pratensis</i> , bukwica zwyczajna <i>Betonica officinalis</i> , oman wierzbolistny <i>Inula salicina</i> , mieczyk dachówkowaty <i>Gladiolus imbricatus</i> , kosaciec syberyjski <i>Iris sibirica</i> , turzyca filcowata <i>Carex tomentosa</i> , trzęślica modra <i>Molinia caerulea</i> , nasięźrzał pospolity <i>Ophioglossum vulgatum</i> .	
	Ekspansja krzewów i podrostu drzew	Poprawa stanu siedliska przez utrzymanie stopnia pokrycia krzewów i drzew do 20%.	
	Obce gatunki inwazyjne i rodzime ekspansywne	Występowanie gatunków ekspansywnych < 30%.	
6510– niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	Powierzchnia siedliska	Zachowanie lub poprawa stanu siedliska na powierzchni nie mniejszej niż 800 ha.	Głównymi zagrożeniami dla tego typu siedlisk są: 1. Sukcesja wtórna powodująca zanikanie siedliska. 2. Niewłaściwe użytkowanie rolne powodujące degradację siedliska. 3. Wkraczanie gatunków obcych i inwazyjnych (w szczególności nawłóć późna (<i>Solidago gigantea</i>) i nawłóć kanadyjska (<i>Solidago</i>
	Gatunki charakterystyczne	Obecność gatunków charakterystycznych: rajgras wyniosły <i>Arrhenatherum elatius</i> , szczaw rozpierzchły <i>Rumex thyrsiflorus</i> , bodziszek łąkowy <i>Geranium pratense</i> , przytulia pospolita <i>Galium mollugo</i> , świerzbica polna <i>Knautia arvensis</i> , dzwonek rozpierzchły <i>Campanula patula</i> , pępawa dwuletnia <i>Crepis biennis</i> , kozibród łąkowy <i>Tragopogon pratensis</i> , kozibród wschodni <i>Tragopogon</i>	

		<i>orientalis</i> , pasternak zwyczajny <i>Pastinaca sativa</i> .	<i>canadensis</i>). 4. Presja urbanizacyjna powodująca zanikanie siedliska. 5. Fragmentacja siedliska
	Ekspansja krzewów i podrostu drzew	Poprawa stanu siedliska przez utrzymanie stopnia pokrycia krzewów i drzew do 5%.	
	Obce gatunki inwazyjne i rodzime ekspansywne	Występowanie gatunków obcych inwazyjnych i ekspansywnych gatunków rodzimych najwyżej pojedynczo i w rozproszeniu.	
9170 – grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio-Carpinetum</i> , <i>Tilio-Carpinetum</i>)	Powierzchnia siedliska	Zachowanie lub poprawa stanu siedliska na powierzchni co najmniej 1000 ha.	Głównymi zagrożeniami dla tego typu siedlisk są: 1. Niezgodność składu gatunkowego z siedliskiem. 2. Zaburzenie struktury przestrzennej i wiekowej drzewostanów wynikająca ze sztucznego pochodzenia drzewostanu. 3. Obniżenie poziomu wód gruntowych powodujące przesuszenie siedliska. 4. Wkraczanie gatunków obcych i inwazyjnych. 5. Fragmentacja siedliska
	Skład drzewostanu	W drzewostanie > 70% gatunków liściastych, udział graba (<i>Carpinus betulus</i>) > 5%.	
	Struktura pionowa przestrzenna roślinności	>50% powierzchni pokrywa zwarty drzewostan, obecne luki i prześwietlenia.	
	Naturalne odnowienie drzewostanu	Występuje naturalne odnowienie drzewostanu z udziałem graba (<i>Carpinus betulus</i>).	
	Gatunki charakterystyczne	Obecność gatunków charakterystycznych: jaskier kaszubski <i>Ranunculus cassubicus</i> , trzmielina brodawkowata, <i>Euonymus verrucosa</i> , przytulinka wiosenna <i>Cruciata glabra</i> , przytulia Schultesa <i>Galium schultesii</i> , turzycza orzęsiona <i>Carex pilosa</i> , jaskier różnolistny <i>Ranunculus auricomus</i> , klon polny <i>Acer campestre</i> , świerżabek gajowy <i>Chaerophyllum temulum</i> .	
	Martwe drewno (zasoby)	Zasoby martwego drewna > 10% zasobności drzewostanu.	

	Obce gatunki inwazyjne i rodzime ekspansywne	Gatunki obce geograficznie najwyżej pojedynczo i w rozproszeniu.	
91E0 – łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe i olsy źródłiskowe (<i>Salicetum albae</i> , <i>Populetum albae</i> , <i>Alnenion glutinoso-incanae</i>)	Powierzchnia siedliska	Zachowanie lub poprawa stanu siedliska na powierzchni co najmniej 1000 ha.	Głównymi zagrożeniami dla tego typu siedlisk są: 1. Obniżenie poziomu wód gruntowych powodujące przesuszenie siedliska. 2. Zaburzenie struktury przestrzennej i wiekowej drzewostanów. 3. Niezgodność składu gatunkowego z siedliskiem. 4. Wkraczanie gatunków obcych i inwazyjnych. 5. Mozaika własności gruntów uniemożliwiająca podejmowanie skutecznych działań ochronnych
	Gatunki charakterystyczne	Obecność gatunków charakterystycznych: wierzba biała <i>Salix alba</i> , topola biała <i>Populus alba</i> , topola czarna <i>Populus nigra</i> , topola szara <i>Populus ×canescens</i> , ziarnopłon wiosenny <i>Ficaria verna</i> , olsza szara <i>Alnus incana</i> , wiąz pospolity <i>Ulmus minor</i> , gwiazdnica gajowa <i>Stellaria nemorum</i> , szczaw gajowy <i>Rumex sanguineus</i> , czeremcha zwyczajna <i>Padus avium</i> , porzeczka czerwona <i>Ribes spicatum</i> , śledziennica skrętolistna <i>Chrysosplenium alternifolium</i> , czartawa drobna <i>Circaea alpina</i> , czartawa pospolita <i>Circaea lutetiana</i> , czartawa pośrednia <i>Circaea intermedia</i> , złoć żółta <i>Gagea lutea</i> , turzyca rzadkokłosa <i>Carex remota</i> , perz psi <i>Elymus caninus</i> , kostrzewa olbrzymia <i>Festuca gigantea</i> , płaskomerzyk falisty <i>Plagiomnium undulatum</i> .	
	Naturalne odnowienie drzewostanu	Występuje naturalne odnowienie drzewostanu.	
	Martwe drewno (zasoby)	Zasoby martwego drewna > 10% zasobności drzewostanu.	
	Obce gatunki inwazyjne i rodzime ekspansywne	Gatunki obce inwazyjne najwyżej pojedynczo i w rozproszeniu, a ekspansywne gatunki rodzime nie ograniczają różnorodności runa.	

91I0 – ciepłolubne dąbrowy (<i>Quercetalia pubescenti-petraeae</i>)	Powierzchnia siedliska	Zachowanie lub poprawa stanu siedliska na powierzchni nie mniejszej niż 10 ha.	Głównymi zagrożeniami dla tego typu siedlisk są: Sukcesja wtórna powodująca zanikanie siedliska. 2. Niezgodność składu gatunkowego z siedliskiem. 3. Wkraczanie gatunków obcych i inwazyjnych. 4. Presja turystyczna. 5. Kolekcjonerstwo i wandalizm
	Gatunki charakterystyczne	Obecność gatunków charakterystycznych roślin: dąb omszony <i>Quercus pubescens</i> , wiąz pospolity <i>Ulmus minor</i> , dziurawiec skąpolistny <i>Hypericum montanum</i> , pierwiosnek lekarski <i>Primula veris</i> , groszek czerniejący <i>Lathyrus niger</i> , miodownik melisowaty <i>Melittis melissophyllum</i> , dzwonek brzoskwiniolistny <i>Campanula persicifolia</i> .	
	Obce gatunki inwazyjne i rodzime ekspansywne	Występowanie gatunków roślin obcych inwazyjnych i ekspansywnych gatunków roślin rodzimych najwyżej pojedynczo i w rozproszaniu.	
	Zwarcie podszytu	Zwarcie podszytu do 30%.	